

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 13 sierpnia 2018 r. – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. / KIA Motors Corporation**

(Sprawa C-527/18)

(2018/C 445/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Strona pozwana: KIA Motors Corporation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy producent ma obowiązek udostępniać informacje, które zapewnia niezależnym podmiotom zgodnie z art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 715/2007⁽¹⁾, w formie umożliwiającej ich dalsze elektroniczne przetwarzanie?
- 2) Czy jeżeli producent poprzez zaangażowanie dostawcy usług informatycznych otwiera dodatkowy kanał informacji na potrzeby dystrybucji oryginalnych części zamiennych przez autoryzowane sieci sprzedaży i stacje obsługi, dochodzi do dyskryminacji niezależnych podmiotów, zabronionej na mocy art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 715/2007?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. 2007, L 171, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 31 maja 2018 r. w sprawie T-340/16,
Flatworld Solutions Pvt Ltd / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu
13 sierpnia 2018 r. przez Outsource Professional Services Ltd**

(Sprawa C-528/18 P)

(2018/C 445/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Outsource Professional Services Ltd (przedstawiciel: A. Kempter, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie T-340/16;
- utrzymanie w mocy decyzji czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie R 611/2015-4;
- obciążenie Flatworld Solutions Pvt. Ltd kosztami postępowania w tym kosztami, które zmuszony był ponieść właściciel i następcą prawnym EUTM, będący spółką wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione w związku z naruszeniem przez sąd prawa Unii, a konkretnie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z Rady nr 2015/2424⁽²⁾.

Sąd naruszył prawo poprzez uznanie, że zgłaszając do rejestracji znak towarowy nr 006035547, właściciel i poprzednik prawny EUTM działał w złej wierze. Sąd błędnie zinterpretował pojęcie złej wiary. Nie ma nic nieuczciwego ani nieetycznego w określeniu prowadzonej działalności przy użyciu opisowego słownictwa. W związku z tym rejestracja znaku towarowego nie była działaniem w złej wierze.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. 2015, L 341, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypr) w dniu 19 września 2018 r. – D. Z. / Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

(Sprawa C-584/18)

(2018/C 445/06)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Strony

Strona powodowa: D. Z.

Strona pozwana: Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawidłowa jest interpretacja, zgodnie z którą decyzja nr 565/2014/UE⁽¹⁾ wywołuje bezpośrednio skutki prawne w postaci, po pierwsze, przysługujących obywatelom państw trzecich praw do niepodlegania obowiązkowi wizowemu w celu wjazdu do państwa członkowskiego przeznaczenia oraz, po drugie, spoczywającego na danym państwie członkowskim przeznaczenia obowiązku niewymagania takiej wizy w przypadku, gdy wspomniani obywatele posiadają wizę lub zezwolenie na pobyt wymienione w wykazie dokumentów korzystających z wzajemnego uznania na podstawie decyzji nr 565/2014/UE, którą państwo członkowskie przeznaczenia zobowiązało się stosować?
- 2) Czy można uznać, że w przypadku, gdy przewoźnik lotniczy w porcie lotniczym państwa członkowskiego wylotu, bezpośrednio lub poprzez swoich upoważnionych przedstawicieli i pracowników, odmawia przyjęcia na pokład pasażera, powołując się na odmowę władz państwa członkowskiego przeznaczenia zezwolenia na jego wjazd do tego państwa ze względu na domniemany brak wizy wjazdowej (wizy), przewoźnik ten pełni funkcję i działa jako emanacja danego państwa (emanation of State), w związku z czym poszkodowany pasażer może powołać się wobec rzeczonoego przewoźnika przed sądem państwa członkowskiego przeznaczenia na decyzję nr 565/2014/UE w celu wykazania, że miał prawo wjazdu bez dodatkowej wizy, i żądania odszkodowania z powodu naruszenia tego prawa, a w konsekwencji z powodu naruszenia obowiązującej go umowy przewozu?
- 3) Czy przewoźnik lotniczy, bezpośrednio lub poprzez swoich upoważnionych przedstawicieli i pracowników, może odmówić przyjęcia na pokład obywatela państwa trzeciego na podstawie decyzji władz państwa członkowskiego przeznaczenia o odmowie wjazdu na terytorium tego państwa członkowskiego, bez uprzedniego wydania lub wręczenia wyżej wymienionemu obywatelowi jakiegokolwiek uzasadnionej decyzji o odmowie wjazdu na piśmie [zob. art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2016/399⁽²⁾, dawniej art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006, który wprowadza obowiązek wydania uzasadnionej decyzji o odmowie wjazdu], w celu zagwarantowania poszanowania praw podstawowych, w szczególności sądowej ochrony praw pasażerów poszkodowanych (zob. art. 4 tego rozporządzenia)?